

xurmaly@yahoo.de

دهش زه نه گانی خوین

نیسماعیل خورمالی

2005

نهم رۆژه ، چ رۆژیکه که عالم شه ژاوه
هەر کەس بە جەخاری جگەری قییمە کراوه
مەلا جەمدوون

دهشی ، بهم کەرتکەرت بوون و خوینەوه بمانسنهوه
بەم بئ زهینی چاوانی موحیبەتەوه بمانسنهوه
ئنا بهم تاوه هەلاکەتی جەلادانە بمانسنهوه ؟
بمانسنهوه

بەفرینی ئیوارە بانئەکانم
بەداهۆتی شەمشەمەکوێران ، ئە هەیان !
دهشی بە شیواوی ئەم جەستە هەنگۆتراوه وه ، بمانسنهوه ؟
بە نووری هەسارەي ئەم وه حشیانەوه بمانسنهوه ؟
بمانسنهوه

بمانسنهوه و بزەي منتان لیتیک نەچئ
سپیدە و چلی گزنگم
ئە ناو خوین و
ئە پەرت بووندا !
زەردە پەری ، بە ناوگم
بە لیوی مشتووی خەنجەریکی تیزهوه !
ئئ ی عیلى باران و گەنم

من سه‌ه‌ری به‌دووی نانا ،
 له‌ته‌ک عیشتا به‌جه‌نگ هاتم
 خه‌یائی من ههر سیبه‌ری دار هه‌نار و
 عه‌سای باوک وچاوی (گۆنه‌) ی هاوسیمان بوو
 خه‌یائی من ههر به‌رچنه‌ی ، ئیوارانی چوونه‌وه‌ بوو !
 له‌ به‌ران‌ه‌تدا فرینی ، هه‌زار کۆترم بردبوو
 به‌رئژه‌یه‌ک
 په‌روانه‌یه‌کم له‌ جه‌وشه‌ی ،
 ختووکه‌ی گۆل پی‌ دهرنه‌ده‌کرا
 من له‌ترسی بانگ و سه‌لای جریوان
 زاتی پیاسه‌ی باخیکم نه‌ده‌کرد به‌ ته‌نیایی
 به‌ غافلی له‌ جۆباری سروودی ره‌نگه‌کانم نه‌ده‌دا
 وه‌کو شه‌ونم به‌سه‌ر ته‌لی هه‌زار رۆشناییدا بازم ده‌دا و
 متمانه‌م به‌ چاوی سه‌وزایی هیج چله‌گیابه‌ک نه‌ده‌کرد !
 ده‌مزانی شار ، کریمییه‌ به‌ بۆنی وه‌حشیه‌ت
 ده‌مزانی سیو له‌ سیو هه‌لدی و
 گه‌ره‌کیش له‌ بۆنی جه‌لاد
 ده‌مزانی سیو له‌ سیو هه‌لدی و
 نایه‌ت له‌ جوجره‌ وله‌ کتیب !
 ده‌مزانی عیشق له‌ عیشق ده‌فری و
 فرین له‌ به‌ر فرین هه‌لدی !
 ده‌مزانی شار ، کریمییه‌ به‌ بۆنی وه‌حشیه‌ت
 بۆیه‌ له‌ هه‌موو فه‌رسه‌خێ به‌ گوومان بووم
 به‌ گوومان بووم
 له‌نمه‌ی ئاورشینی لای گۆنه‌
 ئاوه‌ یان بزمار !
 به‌ گوومان بووم
 له‌ فرینی زه‌رده‌ په‌ری چۆله‌که‌کان
 چۆله‌که‌ن یان نارنجۆکی باندار !
 به‌ گوومان بووم
 له‌ گۆنه‌کانی ناو باخچه‌
 سینه‌یان جۆگه‌له‌ی عه‌تره‌
 یان زیرابی خیانه‌ت و
 یان بیستانی ژه‌هرو تاعوون !

بشی ، نهوان گول بن
 یان نهوانیش رومانتهی بوندار !
 نان نهبایه
 من ، من
 به رازی هیچ متمانهیهک سهر نهدهبرام
 نان نهبایه
 من به ماچی مه نیچی مانگه شهویش
 سهرخوش و بهد مهست نهدهکرام !
 نان نهبایه
 من بهدیبار کهللهی خومهوه
 سوزیکم له خوین نهدهچری و
 وهک رهشهباش به گوئی شارا نهمدهوران !
 که چهقویان نایه سهرم
 کهوتمه غه بیهتی ههموو براییمهکان
 جهزم دهکرد
 سئو
 بهسهر مائی ههموو نیسماعیلهکاندا بهخشمهوه
 له ژووری یهئسی ههر یهکیکیاندا ، بهشی
 بهشی نیشتیمانی مؤم ههئکردایه و
 وهک خووم گهردی خومخانه کان
 بهشی نیشتیمانی ، رهنگی نیمانم ههئرشتابه !
 کافر نیم و
 دوژمنی کوفریش نیم
 بهلام فووردهی خوینی نهو ههموو نومهته
 ههئتهکانی هیلانهای نهو ههموو بالئدانه
 ووشک کردنی نهو ههموو په پوولانه
 خهرمانی نهوههموو قتاوغه فیشهکانه
 ناژهنی چیمهنی نهو ههموو ههتیوانه
 شکانی چوارچیوهی نهو ههموو گهرهکانه
 مهئوی زیرکهی ژنان
 خوردهمی تاوه لافیتتهی نیوارانی
 سهر نهو ههموو دیوارانه
 چما وونبوون ، لهناو بارپژهی کوروزانهوهدا

چما وچما وچما وچما

چما خودا

نهمه خورهی

چ مهوجیکه به گویی رۆخانهدا ؟

گۆرانی چ تهورداسیکی عاشقه

به نیو کوچهی نه و درهخته سپیانهدا ؟

خودایه نهمانه تیپی میلاقهی تۆن

یان جنسی زهمانیکی تازهن

یان ههر خودا

نهههسارهیهکی ناسنهوه هاتوون

پیلاوناسن ، دهست کیش ناسن و دل ناسن

روانین ناسن ، تهوقه ناسن و دل ناسن

خودایه نهمانه چین ، چین ؟

نه ژیرکی ناو چیلکه و چهوال

نه جرجی ژیر زهمین زیاتر !

نه قریوهی چهقو شایی ، بهرووله و شهمامان زیاتر !

نهمانه چین

نه ناگری فیتنه زیاتر

نه کریوهی پیکول زیاتر

نه بزماری هیلهکه نارد زیاتر

نه کیسهئی دزهکردووی ناو گوستان زیاتر !

نهمانه چین خودای گهوره

ژهنگی چ ناسمانیکی شهکهتن ؟

وا ههر چاویان

نه پهنجهرهی

فرینی کوکوختیهکانه !

دهمهداسی چ زهردهبایهکی ژهنگن ؟

وا ههر گیچه ئیان نهدهوری

پهروانه و گول نالاندووه !

نهمانه چین خودای گهوره

چاویان بهرایی زهردهخه نهی ژوان و

سهمای بۆلی ، نیواره بۆلی ترییان نا دا !

نهمانه چین خودای گهوره

بارانن و گول

به گوناھی پی دشتهوه دهخنکینن !
 تهرزه شینی بیستانانن و
 خویان شهمامه به عیشقهوه دهخنکینن !
 که له شیرن و خوین له خویندنیان داده چوړی !
 قه له من و ههر
 تهنها وشه ی مهرگ و خوین دهرانن !
 وای خودایه هه ساره ژماردن له تهک له وانه دا
 دانیشتنی چ سیبه ریکی سامناک و به گوبه نه
 فرین له تهک له وانه دا ،
 فرینه به شانی واشه و
 به شانی داله که رخوره و
 به شانی شه مشه مه کویره وه !
 نزیک له دوولوی له وان
 ماچه کان پرڼ له تووی گوینان
 دهسته کان قه لا و قه لاتهن ،
 به گیلای ناشووب !
 دله کان قه لا و قه لاتهن ،
 به جریوه ی کفر و گوناه !
 چاوه کان قه لا و قه لاتهن ،
 به فرینی خو کوشتن و خوره ی ژهر !
 بهر په نجه ره ی زمانه کان
 وهک وهردی دوا ی گاسن و کیلان
 پرڼ له قیژه ی قشقه په ی برسی !
 هاوار خودا
 جامی و په یکی له م نه ندیشه تاریکانه
 که ی به سهر قلی بوونه وه ی روجا دهرژین !
 زه مان ی له م عینه مه له به ردینانه
 که ی به سهر چاخیکی ترا وهرده گیږی ؟
 خوین دهباری و بهرد دهباری
 ده لئی خودا
 بیده نگ فیکه ی
 کو تایی گه مه ت لیداوه
 وا به بیده نگ هه موو روژئ
 له دارستان ،

پۆلى بائىندە و جريوه هەئدەگۆزى و
هەموو رۆژى
بە پال دنى (مەحوى) يەوہ
پۆلى مەخلووق هەئدەگۆزى و
بە پال سىبەرى كەنىشكە قەيسىيەكى عەيارەوہ
بە پال ناوى كەف چەرىن و
بە پال شايى ماسىيانەوہ
بە پال قەياغى قەوزە گرتووى راوچيان
راو و راوچى و ماسى هەئدەگۆزى !
هاوار خودا
پىكۆلەى گوومان ، پىنى دنى خواردين
بەردى گوومان
شووشەى هەموو متمانەكانى شكاندين
تۆتەواشا
هەنووكە ئە لىوى شارا
پەنجەرەيەك
نايىنى متمانە بە رۆشنايى چرا بكا و
چۆلەكەيەك
نايىنى متمانە بە مائى سەوزايى بكا و
پەروانەيەك
نايىنى ئە دۆستايەتى گولان نەفرى و
ماسىيەك ، مەخلووقى ، نايىنى باوهرى
بە مەلە و بە پىياسە مابى !
زەمانىكە خودا
عیشق
پرىبووہ ئە تەقینەوہ !
عیشق
قەلا بووہ بە مەترسى !
گۆرستانان بە پۆل ميوانىان نەديوہ
شار سەريان ئە پۆلە پرسە ناوديو نابى !
زەمانىكە
ئىنسان ئە ناسك زووتر دەكوژرى و
ئە ماسى زووتر و زووتر
دەم بۆ قولاپ درىژ دەكا !

زهمانیکه

لیوهکان ماچ به خوین دهکهن
دهرگاکان سل له تهفتهی دهرگا و

سل له ته پهی پی دهکهن

وای خودایه

(لاس) ی نهم زهمانه

چهن خوین باز و

چهن مهرگ بازن ، له تهک دهستهی خه زال دا

وای خودایه له یلهکانی نهم زهمانه

نهمانیش چهن

چهن خوین باز و لانه بازن

وهکو تهونی جائجائوکه

چهن مه عشووقن

به کنجووری خوین وکوشتار

چهن شادن به نه نقهی کورهزای ناگر و

چهن شادن به رژانی دوا قوومی مهیی و

به هه نواسینی (بار مان) ه پیرهکانی گهرهک !

وای خودایه

نازادی چ زهمانیکه

زهمان کووژی هاورد !

سال

چ به هاریکی جه لاد و

قوژبن

چ نه ژدیهایهکی هزاره سهری هاورد !

له سیبهری نویتژدا

به هار

خه زه نوهری چ قه ومیکه هاورد !

وای خودایه

نازادی چ زهمانیکه ،

زهمان کووژی هاورد !

تو خودا ، خودا ، بهر گویژی عیتابم مهده

گهر وهک گوته بهر ژهیهکی جه په ساو

سهر به رووی هه تاوی (قانع) دا هه نگیرم و

به زمانی پیره میردیکه لای ریشین ، بیژم

پياوى نوور دوست له كوڼۍ؟
 چاوى به مه حشهرى وولاتا بگيرى
 بچپه بانيزه ي سوورين و
 بانگى له زاتى (مه حوى) كه ي
 بيژى قوربان ،
 چه ترى شهرى سوورته ي هه لده تو له كوڼۍ ؟
 زريكه يه ك به كوڼۍ (نه حمه دى خانى) دا كه يت و
 بيژى قوربان
 داستانى تر
 پايز نيبه و
 رۇژى هه زار (مه م وزين) ت هه ل ده وهرى !
 ليړه نيت و
 گيژهنى زرده باى ژهنگ و خه نچهر
 (ته مته مه) له چاوى عاشقانت ده كوتن !
 واى خودايه
 زهمانيكى چ نسرمه به قه تل و عام ، نه م زهمانه ؟
 بون به هه ر قوژنيكه وه ده كه ي ، هه ر خوڼن
 فرين
 ده به يته هه ر قولاييه ك ، هه ر خوڼن
 واى خودايه ، رهنگه نيسته
 يار ونه نيسى لاي نه نگوش ، پرين له پينه ي گور
 پرين له قولاپ و له توپ
 واى خودايه به كى بيژين
 نه ميستاكه
 ناگر په يكي مووحيبه ته قوربان !
 يار ، ريجانه ي شاخه و
 وه نه وشه ي شار فريوو ده دا !
 به كى بيژين ، گيژهنى ناشووب ده سوورئ و
 چه قو تالب به گهردى ، نا له مه خلوقه خدا !
 به كى بيژين ؟
 حه ددى بو كوشتارى
 په روانه و گول
 مه خلوق و سائ
 نازادى و بزده لاي منال دانين !

به کئ بیژین
 مه ئۆ ته رمی ، ژیر مانگه شه و به سه
 غافل بوون له بیکه سی نه و هه موو بانندانه به سه !
 وولات که و ته سه ر لافاوی شه هید
 باخچه که و ته سه ر مه و جاوی ،
 مه رگی په روانه مه سته کان !
 به کئ بیژین ؟
 شه هید له ده رمائی
 چه تریکی ژهنگ گرتوووه وه ، هه ئه ده پروانی و
 کورانی بی وه فا و کورانی به دخانه ش
 رهنگ و بناغه ی شوری دراو ده کیشن !
 نه و له نانی ووشکه نانی ، منالانی شار ده پروانی و
 پیاوانی رهنگیش ، له مائی ده سه لات و
 له پایه ی شهنگه پایه ی تازه ده پروانی !
 وای خودایه
 به کئ بیژین
 له سه ر سینی چاخئ ، ته ته له مان ده که ن
 سینی رهنگی خوین و کووشتار
 سینی رهنگی ژهر و تاعوون
 سینی سفره ی به رد و بزمار !
 وای خودایه
 به کئ بیژین
 غهیری نه سپ سواره کانی به مه حفی خۆت
 غهیری نه نیسی باره گا و بهر قاپی خۆت
 وای خودایه
 به کئ بیژین !؟
 هه راسانی ده ف ژه نه کانی نه م دنیاين
 پرزه براوی ناگری سروشتیکین
 خوین له سال و
 خوین له موژگانمان ده چۆری !
 به کئ بیژین ، پیمان به شووشه ی ئیواره زامار
 دئمان به به ردی سپیده شکاو
 به کئ بیژین ، که لامان به چله وه نه ما و
 دوولبه رمان به بانیزه وه نه ما و

تریفه مان وه باخی شهووه وه نهما و
 حوجره مان به پینوه نهما و
 مه ممان به سنگه وه نهما و
 له قله قمان به مناره وه نهما
 وای خودایه
 خودای گه وره
 به کی بیژین !؟
 دست و په نجهی مه مله که تمان برآ و
 ری ی هه ساره ی کاکیشانمان ی برآ و
 خوین شه شده ری قه دهر و نومیدی گرتوین
 نه وه تانی به سهر سنگی که ژولانی ده قه ره وه
 رمه په نجهی زه مانی خوین گر ده سینتی و
 نه زاکه ت خومی زه مانی هه تی ده مژی !
 نه وه تانی
 عیشق له چاوه پروانی چه قودا
 سینوی
 ناو به رچنه ی
 کچه عاشقه کان بزر دهکا و
 شنهی هه موو
 عه تره ناگراوییه کان بزر دهکا و
 ته رزی رووانینیکیش ناخا
 به سه رکه پری
 نیوانی (وه لی) و (شه م) هوه !
 له چاوه پروانی چه قودا ، عیشق
 باخه تی له شیلانی نال خالی ده بی و
 لیوانی له ماچی کوتره کانی به هه شت
 وای له به هه شت !!
 سه راسی ماوه سه ری من
 له ناشبه تال بوونی عیشق
 له به رده م سوپای چه قودا !
 به گیرماوه زمانی من
 له تاو ره قبوونه وه ی عیشق
 له به رده م ساته سه هۆئییه کانی خویندا !
 نامان عیشق

تۆ قە ئەمى
 ھەموو عاشقە سەوزەکانى دنيای
 ئیچوونەوت ، ئە چامەى سوور ، شورەییە !
 کشانەوت ئەگرەوى ، ھەنارە بە مەکرەکانى کچان
 دۆراندى ، نامەکانتە بە سىو !
 ئەدەست دانی سىو و ئاسکە !
 بەو راوچییانەى ،
 ئەمەگرى خوین بەولاولە ، ئەھیچ تیناگەن
 ئامان عیشق کشانەوت
 ئەدەست دانی ووردبوونەو و
 پووتبوونەو و
 خاوبوونەوى ، کۆشى ، کۆشە ئالەکانە !
 ئامان عیشق
 نەت کردبى
 سەرى خۆت و
 سەرى نیشتمانى قە ئەم نەوى بىنى ،
 ئاخەر سەى
 قە ئەم چى بەوولات بلى و
 (با) چى بە باخە گول بلى و
 (ھەرمیلە) مئ
 چى بەکوپى ئاگر بلى ؟!
 ئامان عیشق
 سەرى ھەتاومان بە سىبەر نەدەى
 سەرى سایەمان بە ھەتاو نەدەى
 ئامان عیشق
 ئەم دەریاچەى نزیک وەحشییەتەدا
 وەکوو ئەنگەر
 سەرمان
 فرئ نەدەى !
 وەک ماسییەک
 گەمەى ناو و گەمەى عیشتت ئى تالان کا
 لووسکە ماسى رۆح و دئمانى ئى ھەل نەدەى !
 گەرچى ژبان ، ئەمانەتیکى بى پەنگ و
 بنگۆلى حیکایەتیکى خوداییە و

بىكۆلى گەمەيەكەكە و ھىج !
 ئامان عىشق بانەبىنە قوشمەي زەمان
 وەرە پىكرا
 ئە ھىكايەتى دۆپە ووردهكانى باران وردىبىنەوہ
 ئە ھىكايەتى شەونمە كچەكانى گەرەك ورد بىنەوہ
 ئە مزرایی ئەو ھەنارەي
 ئاسمانى خواش بە رەنگ دىتى !
 وەرە پىكرا
 ئاگر ئە شەشائى بەردەين
 بە حوزنى ئىمە رانەگا !
 بەرچنەيەك ئە رەشمىرى بە قەلاکەين
 بەرچنەي خواش پىي رانەگا !
 وەرە پىكرا ، دلى يار بوونمان بەيەك بەخشين
 تۆ ئە بۆنى سونبولەكانى برىندا
 ئە مىلووى شەنگەرۆژىكەم بەش بە
 منىش ، ئەزىوانى ھەرە ئىوارە تارىكەكانى خودا
 سىوى دلىك و ئاسمانىكت بەش دەدەم
 خانخال بە تريفە و باران
 خانخال بە شەمامە و بە گۆرانى
 خانخال بە ھەسارە و
 بە زەلمى تر !
 دەمى سائە ، چاۋ بە رووتبوونەوہى باراندا دەگىپرەم
 بۆگازى گۆمەمى ، نىمى ، مەرگ بە مەرگ دەپپوم !
 دەمى سائە ، ئەي خەرەندى عىشق
 مەن ئە سەيرى جەنگەكانى قەلەم ھەلدەرۋانم
 ئەتەواشاى ئاسكە كەژا ئەكانى وولات ھەلدەرۋانم
 ئە پايز و ئەشۈرشى گەلا زەردەكانى (ھەمە) ھەلدەرۋانم
 ئە سىبەرى پىياسە تەنياكانى زانكۆ
 ئە سىبەرى ئەو مېيانە ھەلدەرۋانم
 ئە شۇخيدا
 شەرىبە گول و شەرىبە پەرۋانە دەگىپرەن !
 بەرۆژى پوون
 قەياغى خۆر
 نغروى ئاۋى غىرە دەكەن !

دەمى سائە ، منى عاشق
بە قەلەمى لەفرىن و
بە قەلەمى لەمىلاقە
دارە سىوى رامووسانى رادەودەشىنەم
لەلەرەمدا ، ھەلەلە و چرۆى جريووم ھەلدەوورئ و
لەلەرەمدا ، پەروانە و كەنىشكى بالدارم دەوورئ
لەلەرەمدا
ناخەرىن پىياسەى شەونمى
لەكۆلانى خۆرا دەدۆزئەو
لە ناو ختوكەيەكى پايزدا ،
ناخەرىن جووكە و جريووى
چۆنلەكەيەك دەدۆزئەو !
لەدەرمائى بۆلى گۆشت و دووھەنارى رۆشنەو
دوا كىتیبى جەھەنەمى لەزەتتان بە چنگ دەكەوئ !
دواكتىبى چال و
گەمەى شمشىرتان بە چنگ دەكەوئ !
لەبەر ھەوشەى تازە بەفرا
گەمە و شايى
رېواستان بە چنگ دەكەوئ !
وەرە ئەى يار
تۆكەتامى
خوين و غەزەلت كردووو !
تۆكەتامى
خوين و شمشىرت كردووو !
تۆكەتامى
ھەلەلەلەلە ناو كىتیب و
پاكشانى ، باوھشى پىاوت كردووو !
تۆ بە چالئ ، كە بەدەلى سىوان دەچئ و ئەمن زىاتر
لە مزرابى چامەى رېواست دەگا ، شاھىدەم بە
شاھىدەم بە
يان بلى چۆن ؟ كافرە خاتوون
چۆنەكەتۆ
لە چۆماوى لەشتا ، قەياغى كۆلە رېواست ديوە و
چۆنە لەتاو لەزەت

له فرینی قومرییه کدا بزر نه بووی ؟
 وهره نهی یار
 با به په یژدی یه کهم تریفه دا
 هه نکشیین و بکشیینه ژوور !
 با له چاخی نه م کیسه ل و
 ژیزک و جرجه پیرانه دوور که وینه وه !
 با له داوی نه م کتینه ناشوویانه ،
 له دهقهره خوین بازه دوور که وینه وه
 نه و په ری رهه ندی بگرین
 تاژیان ماوه
 بوئی خوین و بوئی گوړمان به لووت نه گا
 با له نیوان زهوی و ناسمان
 مائی له فرینی باز و په روانه بکهینه وه
 مائی له بوئی شه مامه و
 مائی له بهیتی قچاخ و
 مائی له شیعی حه رام و
 مائی له جنسی با و باران
 مائی له پروتبوونه وه مان
 مائی
 له ناگری
 تیکه لیبوونی دوو دلدار و
 مائی له جووتبوونی دوو کوکوختی !
 که ره م که ، نهی یار ، با له می
 با له می ، به دل بفرین
 تازه چاوه روانی زینده گییه ک مه به
 سیبه ری سنه و به ری خوین بگاته لای !
 چاوه روانی زینده گییه ک مه به
 وه کو دهقتهر دیره کانی له گويزان بن !
 چاوه روانی زینده گییه ک مه به
 له ناویدا ، له نگه ری خوین و خیانه ت که وتبی !
 له ساراییدا ، له شگری گورگ و پیکول که وتبی !
 له ده رمائی شمشاییدا ،
 دایکی هزار کوست و حووزن که وتبی !
 تازه چاوه روانی زینده گییه ک مه به

چاوه پروانی
 مهیلی غه جهرییه ک مه به
 دهسته کانی فییره درۆ کردین !
 قاوه کانی فییره درۆ کردین !
 ههر به درۆ له نه بات و
 له فرینی په ریسانی قه لاکردین !
 ههر به درۆ شه مامه ی ، شه مامه ی ئی کردین به دوژمن
 ههر به درۆ ، هه ناری هه ناره ژنی لیفرانین !
 ههر به درۆ
 هه موو شتی ههر به درۆ
 وای خودایه
 هانایه ک له دهس مووسه با
 هانایه ک له دهس غه جهری !
 وای خودایه
 به کئی بیژین
 بی و
 بی و
 بنوا
 له م نیشتیمانه چکۆله ی لای نیمه دا
 چرا ، چهن کزۆله
 به سه ر دووکه ئی پیریدا دهگری و
 مزگه ووت چهن یاسه له پرسه خانه !
 زریکه چهن ، چهن چه وینه ، له گوی ئاوی هه ژمه تی ژن !
 باخ چهن به رۆرۆیه ،
 له به رده م تابووتی جووکه و جریوه دا
 ئاو چهن به که فی قه ترانه
 له هه ژمه ت و قه ره چۆلی ماسی دا !
 به کئی بیژین ، خودای گه وره
 ته و اشاکه
 له سه ر به هاری ئه م کینگه تاریکانه
 هه ور چهن پره له دا هوئی شیوه ن و فوغان
 پایزه کان لییره ، چهن پرن
 له زه خیره بو جهنگی ساڵ
 ته ییره کان لییره ، چهن پرن

له فرینی هه لاکه تی

دلکان لیږه چهن پرن ، له تهنیایی یه کتر

له گیلای زوخوا ، له هه ره شه ی یه کتر !

به کیبیژین ، عاشقه کان لیږه چهن پرن

له سوناتای یه نس و وهفا ،

له هه ناری داوه ریوی زهرده خه نه !

به کیبیژین ، بهرچنه یان چهن به لیوه

له هه نجیری به نه گبه تی و

له بوئی به یه ک نه گه شتن !

به کیبیژین

سنووریکمان هه س خودایه

هه ر دا هوئی چه قو و شم شیر و نایه ته

به کی بیژین

به هار چی له کتیبی (با) و (بارووت) حالی ده بی و

شینه گووندان ، چی له دا هوئی ره ش ده گهن !

به کی بیژین ناخه ر خودا

منالانی (کوچه هه رمی) ی لای بزهی نال

منالانی بهر (جه وشه ی شاتووه پی ره)

چی له به زمی چوستان و

چی له سه کوی پرله شه تلی مووس تی ده گهن !

هه لانه و

به رانه ت کوا رییان ده دا

دهس به ریشی چه قو سپیه کاندایه بینن !

په روانه ن و

جاره گول کوا رییان ده دا

گه مه له ته ک غه بغه به ی شم شیردا بکه ن !

ورده ماسی چومیکی سهوز و به سایه ن

شه نگه (بی) چه قی چوم و ناو

کوا ده هیلی ، مه له ی نه ویدیو لمان بکه ن !

به کی بیژین که ناتوانن ، نه و تفلانه به سه رپردیکدا تییه پرن

جولانه ی چیمه نی زهره کهن !

به کیبیژین که ناتوانن ،

له سه رکلی ته ورداسی

سویجی نه سپ نه سپینه کهن

له سه رپه رهی سه رسیلیکدا
نیوه رپه ک
جو جو و
مائه باجینه کهن !
نیواره یه ک
له ته ک
دوا پرته قالی سه رچلی زهرده په ردا
وه بای قریوه وه
هه نوکین وینج به ردین کهن !
وای خودایه به کیبیرین
زایه له مان بوو به سووتوو
بائنده مان ، قوماته ی لم ، چلی مردوو
به کیبیرین ،
له تاو غه لبه غه لبی خوین
له تاو غه لبه غه لبی خوف و درو
نه وین به هه ساره ی خواوه
ژهنه رالی به رخه سال خوش !
نه وین به ته رزی بیستانه وه
ژهنه رالی به رخه سال خوش !
ژووان به گه لای ماچه وه
موردی پیره مهرگه وه پر خوش !
دل به غه واری شوخه وه ،
خوا و حیزب و جه سووده ت خوش !
وای خودایه به کیبیرین
وه ته ن پره له روخساری گورگ و به راز
وه ته ن پره له دلی پر ، بزمار ریژ و
مه رگ ریژ و
جه سووده ت ریژ !
به کیبیرین
شه هید
لوته لایه له نازادی
له تریضه ی نیوه شه وی عه هد و درو
له خوړه می (هه وره دلی) جه فا دلان !
به کیبیرین

شەھىد ئوتەلايە
لە پرووشەي درەنگ شەوى
دابه زىن و جاريكى تر
زرمە و تەقەي بنارى شار !
بە كىيىڭزىن ئوتەلايە ،
لە چاوى تىر خىيانه تى (گلگ)ە بەرپىرسان و
لە مەرمەرى دواين كۆشك و
لە شەرمۆكەي ناو دەستور و
لە ھەلاجى زمان براو
لە خەمى سارد !
بە كىيىڭزىن ،
(بىڭزى شەھىد)
كە لە گۆرەو زىكەي دەفرى
خۆمان پالەوانى حىكايە تەكانى خۆمان
خۆمان بكوڭزى بالئەدەكانى خۆمان
خۆمان پايزى سەر خۆمان
خۆمان مەگەزى ناو خۆمان
خۆمان راوچى خۆمان
خۆمان خونى خۆمان
خۆمان چەقوى خۆمان
خۆمان
واي لە خۆمان
تەنافىن و
شۆرىن بە رۆجى ھە ئواسراوى يەكتر
زىندانين و
تەڭزىن بە زىندانينى خۆشەويستى يەكتر
تەرزە تاوى ئىوارە يەككىن لە غىفەت ، زياتر
بەردىن بە پووى پىنچە تەرزى دارە مېوا
ھە يھوو خودايە لە ئىمە
ھە يھوو
چ قەفە زىككىن لە ئاسن
بۆ مائى جريوھى تەيرە ووردىلەكان
شەرىعەتى چ ماريكىن ، بۆ گوى باخى چۆلەكەكان
مارىفەتى چ دووشكىكى خانە خوین

به زاكیره‌ی خوین و ژهر و چزوو وهوه ،
 له‌بو خوا مه‌م !
 به كی بیژم ، خودا
 من چ بیژم
 به‌م هه‌لاکه‌تی زینده‌گی تاراوگه‌وه
 به‌م شه‌مامه‌ی بیستانه‌ ووشکه‌لانه‌وه
 به‌م هه‌ساره‌ی ئاسمانه‌ شه‌قارشه‌قاره‌وه
 به‌م خوهره‌ی بی سه‌یوان و ساباته‌وه
 به‌م ئاوینه‌ خاشبووانه‌ی ، مه‌حشهری غه‌ریبه‌وه
 به‌م قه‌یاغی پیره‌ ئاوانه‌وه
 به‌م نزووله‌ی لای په‌روانه‌ که‌سکانه‌وه
 من چ بیژم ؟
 هه‌رچی بیژم
 له‌هه‌ناری داوه‌ریوی ، شاعیرێ زیده‌تر نییه‌ !
 له‌ جوگه‌له‌ی بائه‌ فره‌ی ، قه‌له‌مه‌ی زیده‌تر نییه‌ !
 هه‌رچی بیژم
 فووکردنه‌ به‌ ناو قه‌دی ، شمشائیکی لاره‌ ملدا
 هه‌رچی بیژم ، خو سووتانه‌ ، به‌ زور ووتن
 ئاواش نه‌ی یار ، دوزه‌خیش هه‌ر
 له‌قه‌له‌می شاعیر دایه
 ئی
 بازه‌ شاعیر ،
 نه‌ک قه‌له‌می ده‌می ده‌ربار !
 بازه‌ شاعیر
 نه‌ک ته‌نافی به‌ر ره‌شه‌بای په‌نا دیوار !
 نه‌ک قوماته‌ی بیشکه‌ی لم و زبه‌ سیوه‌ری زبه‌ دار !
 بازه‌ شاعیر نه‌ک قه‌له‌می ، قامیش قه‌له‌می ناو چیخ به‌ند
 بی هه‌ناسه‌ له‌به‌رده‌م ئاپوره‌ی جه‌هل و
 بی په‌رو باڵ ، له‌به‌رده‌م ئاسمانی فرین !
 بی ته‌واشا له‌ خائخالۆکه‌ی غه‌ریبان
 له‌ خوهره‌می کوونه‌ په‌پوو ،
 له‌ پیکوئی پیاوی کوئکن ،
 عه‌قلی چلکن ،
 وای خودایه

عاقىبەت خىر
نىشتىمان بەم عومرى تۆزە ئازدىيەۋە
چۆرى ئاسمان ، بەم كۆلارەي رەنگانەۋە
بىستانى داد ، بەم تووتى و (بەبەغا) يانەۋە
باخى دەر ، بەم بەھارى گرىژنەۋە
ۋاي خودايە ، عاقىبەت خىر
ئۆمەتى بەم كەرت كەرت بوون و كوشتارەۋە
زىندەگى باخى بەم تەيرە ، سووتا و برژاۋانەۋە !
عاقىبەت خىر ، خوداي گەۋرە
عاقىبەت خىر !!!

پووشپەرى 2005/ئەتمانىيا